

tilsagn om at få løst. Spørgsmålet om tidsopgørelse i forbindelse med tildeling af hjælp er derfor ikke reguleret i lovgivningen.

Spm. nr. S 2808

Til sundhedsministeren (6/8 99) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes det kan konstateres, at godt 90 pct. ud af alle asylansøgere lader sig undersøge af frivillighedens vej for smitsomme sygdomme, og bliver der udfærdiget statistikker over, hvor mange personer der bliver undersøgt, og hvor mange der er smittede?«

Svar (19/8 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg har fra Sundhedsstyrelsen modtaget følgende udtalelse, hvortil jeg kan henholde mig:

»Dansk Røde Kors har siden midten af 80'erne forestået indkvarteringen og sundhedsbetjeningen af asylansøgere. Alle asylansøgere bliver ved ankomsten indkvarteret i Sandholmlejren, hvor de bliver tilbudt en helbredsundersøgelse bl.a. for smitsomme sygdomme. Det er yderst sjældent, at asylansøgere ikke tager imod tilbuddet, og Dansk Røde Kors anslår at tæt ved 100 % af asylansøgerne bliver undersøgt.

Ved fund af en smitsom sygdom, der er anmeldelsespligtig ifølge Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 1012 af 14. december 1993, anmeldes denne til den lokale embedslægeinstitution og til epidemiologisk afdeling, Statens Serum Institut. Epidemiologisk afdeling fører statistik over de anmeldte tilfælde af smitsomme sygdomme.

Dansk Røde Kors har hidtil ikke ført statistik over antallet af undersøgte og resultater af undersøgelserne. I forbindelse med en revision af den medicinske modtagelse har man besluttet, at der fremover skal føres en sådan statistik.«

Ad spm. nr. S 2469

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 7845, lød således:

Til justitsministeren (24/6 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre en mere effektiv kystredningstjeneste, og vil regeringen overveje fremover at betale regningen for, at der er livreddere ved de danske strande?«

Supplerende svar (9/8 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan oplyse, at politiet efter normalpolitivedtægtens § 17, stk. 2, for offentlige badestrande og badeanstalter kan træffe bestemmelse om, hvilket redningsmateriel der skal være til stede, og om hvilke foranstaltninger, herunder tilsyn, der i øvrigt skal iværksættes til afværgelse af fare for de badendes liv og helbred.

Udgifterne til sådanne foranstaltninger påhviler den, der i øvrigt er ansvarlig for driften af det pågældende badeanlæg.

Justitsministeriet har den 29. oktober 1997 udsendt en cirkulæreskrivelse til landets politikredse, hvori ministeriet har henledt opmærksomheden på en pjece fra Rådet for Større Badesikkerhed. Pjecen indeholder rådets anbefalinger til retningslinier for større sikkerhed ved offentlige badeanlæg. I cirkulæreskrivelsen henstilles det, at politiet, hvor der lokalt er behov herfor, træffer bestemmelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes til afværgelse af fare for de badendes liv og helbred.

Hvilke foranstaltninger, der i de enkelte politikredse vil kunne være grund til at iværksætte i forhold til sådanne badeanlæg, beror således på en konkret vurdering.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Foreningen af politimestre i Danmark og Politidirektøren i København.

Foreningen af Politimestre i Danmark har blandt andet oplyst følgende:

»Ved en række badestrande, blandt andet i Nordsjælland og Nordjylland er der etableret livredderstationer.